

Falakat építek

Börtönömben börtönt építek magamnak,
újabbat, kicsit, szögleteset.
Üvegfalakból, kitapinthatatlan,
gondosan megállapított határvonalakkal:
bitekből és bájtokból építem fel,
vagy éppenséggel szavakból és mondatokból,
s élettérül rendelem magamnak.

Börtön ugyan ez is, hogyne,
szűkös és kényelmetlen.
Nem jobb, mint a másik, a nagyobb,
nem jobb, mint a többi, a kicsinyek,
nem jobb, mondom, azonban mégis
otthonosabban érzem magamat benne:
mert ezt legalább magam építettem önmagamnak.
(Ha meg nem tetszik, hát lerombolhatom,
akármikor, amikor csak akarom.)

Olessák Róbert